דובק

שתה טובה מתמיד

תשבץ העולם הזה 1058

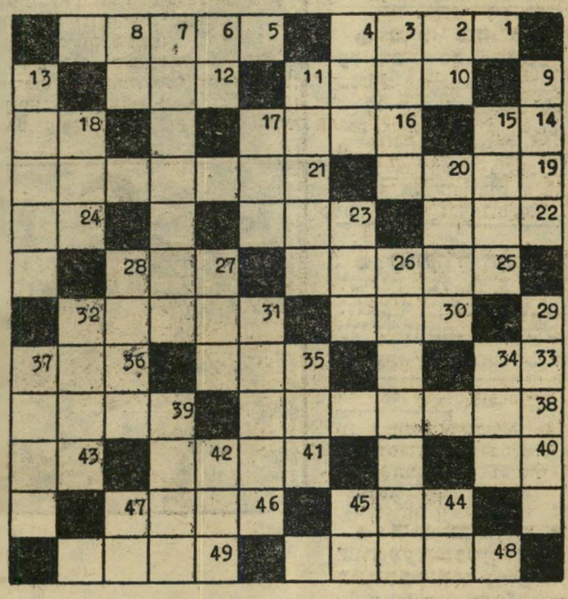

מאוזן: 1. סיגריה; 5. תהליך הקשור בטקסטיל; 10. גשם; 12. ספר תנ"ך; 14. בן יעקב; 16. בונה בתים; 18. חצי קוץ; 19. נטיעת עצים בכמויות רציניות; 21. בית החיילים; 22. מסופיק לי; 23. כיצד; 24. ר"ש יוונית; 25. מחבר מנגינות; 27. קץ; 30. כלי מטבח; 31. מעשה רקמה; 33. בן נח; 35. מניע; 36. במקום; 38. מקצוע צבאי; 39. זריז; 40. תרגילי סדר; 41. גידול חקלאי; 43. האיש בקוריאה; 44. וואדי; 46. עלמה; 48. מוסלמי אדוק; 49. שקט.

מאונך: 2. אוי; 3. רועה בקר; 4. מערכה; 6. אותו רוצה ב.ג. לפטר אם ידליף; 7. ידע־עם; 8. ראשי תיבות; 9. תכשיט נשי; 11. פרופסור ומשורר באוניברסיטה העברית; 13. מנהל הרכבת; 15. נוח; 17. יין פסול ליהודי; 18. מבנה חקלאי; 20. קבוצת כדורגל בינלאומית המבקרת בארץ; 23. מלך העדר; 26. יישוב פועלי אגודת ישראל; 27. הורס את הקרקע החקלאית; 28. לחם מזרחי; 29. לוקח חלק; 31. זה שלמטה; 32. מה שמשלמים; 34. מוכר ספרים; 35. עשיר לבנימין; 37. מספר המצוות; 39. יוצר הגולם; 42. שאון; 44. יהיר; 45. מדגסקר, למשל; 47. מלת קריאה.

מינויים המקבלים תזכורת על הסיום המתקרב של מינויים, מתבקשים להעביר את דמי־החידוש בהקדם.

עקב הדרישה הגדולה לעיתון, אין באפשרותנו להבטיח את המשך המשלוח למינוי אחר תום תקופת המינוי. על־מנת למנוע אכזבה — נשמח אם תחדש את מנוייך מייד עם קבלת התזכורת.

סקידים!
תלמידים!
סטודנטים!
הרשמו **עוד היום** ב**.אולפן גרג־** לקורס הדרזדנשי (2 × בשבוע) ל־

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

בת"א: אצל ח. ברקמא, גורדון 3
בחיפה: בי"ס **"במעלה"**, **החלוץ** 13
הצלחה מובטחת!

במדינה

ארכיאולוגיה

הסוד של בועז

טלפון־השדה צלצל במחנה משלחת ה־חפירות, לרגלי התל הגדול של חצור. "נא להודיע לד"ר יגאל ידין שמצאנו את בועז," ביקש קול נשיי.

"את מי מצאתם?" תמה הטלפוניסט.

"תמסור־נא שמצאנו את בועז," חזרה קליר אפשטיין על הודעתה. "הוא כבר יבין."

לא היתה זו הודעת־סתרים שהארכיאולוגית החובבת מגינוסר ביקשה להעביר לראש משלחת החפירות. היא התכוונה לבועז ה־מוזכר בפסוק האחרון בדברי הימים ב', פרק ג', המתאר את בית־המקדש: "ויקם את העמודים על פני ההיכל, אחד מימין ואחד משמאל, ויקרא שם הימני יכין, ושם ה־שמאלי בועז."

מתוך התיאור שפירסמה השבוע קליר בעלון הקיבוץ המאוחד, מסתבר כי למרות שבית־המקדש שנתגלה בחצור נבנה כ־250 שנה לפני תקופת שלמה המלך, ועוד בטרם כבש יהושע את הארץ, קיים דמיון רב מאד בין הבית שבחצור ובין זה שהוקם בירושלים. בית־המקדש של חצור היה האב־טיפוס של מקדש שלמה, ואופייני לאלה שנבנו במשך דורות בשטח שמצפון־סוריה עד ארץ־ישראל, בלי כל קשר לבעלים שלכבודם שירתו.

קודש הקדשים. הדמיון המפליא לא היה רק ב"יכין" ו"בועז". אפיינה את שני הם גם החלוקה הפנימית לשלושה חלקים: קודש הקדשים, אולם תיכוני, וחצר או עזרה.

באולם המרכזי, הוא קודש הקדשים, ששימש מקום הפולחן העיקרי, מצאו החופרים כוך לפסל האל, מצד צפון־מערב. את הפסל עצמו לא מצאו. מקום זה היה שמור לכוהנים, ואדם פשוט לא הורשה להיכנס אליו. הוא היה נכנס דרך העזרה ומביא את מנחתו.

הכוהנים, כנראה, היו מכניסים את המנחה לקודש הקדשים, מניחים אותה על הפסל האבן שהקיף את הקירות, ושעליו נמצאו כלי־חרס רבים ובהם שרידי עצמות חיות. יתכן גם כי היו מעמידים את המנחה על אחד משולחנות הנסולת, שנמצאו גם באולם התיכוני וגם בקודש הקדשים.

לפני הכוך עם הפסל היו הכוהנים עובדים את האל. כיצד היו עושים זאת, אפשר לתאר בדמיון על פי הכלים שמצאו החופרים מתחת לעיי־המפולת של קודש הקדשים. היה זה הציוד הקבוע הקשור בפולחן האל, ושהיה עשוי ברובו מבזלת. הוא כלל מזבח מלבני מאורך שעליו חרות סמל השמש, שני שולחנות לנסך, כיור מעוגל גדול, קערה בעלת רגל חצוצרה, שני שולחנות מנחות בחלקים שונים של האולם, ושתי מימיות גדולות מחרס.

השלך שלא נקח. שעה שנתגלה, היה חלק מציוד זה הפוך. קורות עץ שרופות, שנמצאו במקומות רבים במקדש, העידו על סופו של הבנין, כמאכלת לאש הכובשים. כובשים אלה לקחו כנראה את פסל האל המרכזי; אולם מאחריהם השאירו כמה פסלונים של אלילים אחרים, אשר בחדאי נראו להם כפחותי ערך — לשמחתם של הארכיאולוגים.

על הרצפה נמצאו פזורים חרוזים צבעוניים, חיפושיות בעלות כתובות במצרית, אוסף של צדפיים, חותמות גלילי ופסל קטן מבזלת יפה במיוחד, של דמות היושבת על כסא בעל רגלי חיה. תסרוקת הדמות היא מצרית, אם כי קלסתר פניה צפוני בהחלט. נמצאו גם פסלונים מברונזה, ביניהם דמות אל בעל אופי סורי; שני פסלונים שטוחים ומסוגננים של אלת הפוריות, ופסל קטן של שור.

אולם סוד אחד לא גילה עדיין העבר: זהותו של האל הנעלם ושל העם אשר בנה לכבודו בית־מקדש כזה.

בני טובים

חובב המכוניות

יעקב שאולוב, 20, היה מוכר בין החברה כאדם היודע לעשות חיים. כמעט מדי לילה היה מופיע במכונית ספרטית, אם כי לא תמיד באותה המכונית. שבע פעמים התחלפה מרכבתו: פורד, הנרי ג'י, שברולט. עד אשר לילה אחד, לפני חודש, עצרה אותו חוליית שוטרים לביקורת לילית במבואות תל־אביב. הוא לא יכול היה להוכיח כי הוא בעל המכונית שבה נהג. במהרה הסתבר כי היתה זו מכונית שנגנבה לפני שעה קלה בסימסה תל־אביבית.

השבוע, ששה ימים אחרי ששלושת שופטי בית־משפט השלום בתל־אביב דנו שני בני נוער לשנת מאסר על תנאי, על גניבת מכוניות (העולם הזה 1057), הופיע שאולוב לפני שופט השלום חיים שטיינברג לשמוע את גזר־דינו. היה זה גזר דין חמור.

קבע השופט: "אין להעלים עין מהמסיבות החמורות של המקרה. ראשית: הנאשם נדון חודשים ספורים לפני שביצע את ה־עבירות הנידונות, שהם שרשרת של מקרי גניבות, וכן נידון על עבירות אחרות ובי־ניהן עבירה על החזקת כלי־יריה בלי רשיון, אשר עליהן נידון הנאשם לארבעה חודשי מאסר. הוא גם נידון באותה תקופה על עבירות צבאיות ונשלח על־ידי בית־דין צבאי למאסר של תשעה חודשים. והנה, רק הספיק הנאשם לצאת מכתלי בית־הסוהר הצבאי, וכבר שב לסורו וביצע הפעם שרשרת של גניבות מכוניות, לעיתים לילה אחר לילה ולעתים כמה פעמים באותו לילה. אין ספק שה־נאשם מהווה סכנה לציבור."

גזר־הדין: שנה מאסר ושנה נוספת של מאסר על תנאי למשך שלוש שנים.

שיטת עבודה

השבוע גילה אחד מגונבי המכוניות של כנופיית בני הטובים של הרצליה אחת השיטות, שבהן הצליחו הוא וחבריו להערים על המשטרה, בעת שזו הציבה מארבים בכבישים ללכידת רכב גנוב.

כצעד ראשון היו הבחורים גונבים רשיון מכונית — דבר לא קשה במיוחד, מאחר ונהגים רבים רגילים להשאיר את תעודות המכונית בתא הכפפות הקטן.

עם רשיון ביד, היו אנשי הכנופיה מכינים לוחיות שנשאו מספר זהה לזה שהיה רשום ברשיון הגנוב. אחר היו מחפשים מכונית שהתאימה לסוג המצויין ברשיון, גונבים אותה, מורידים את לוחיות־המספרים שלה, ומרכיבים במקומן את הלוחיות המזויפות.

כאשר היו חוליות הביקורת של המשטרה עוצרות את הצעירים במכונית הגנובה, היו הגנבים בטוחים לגמרי שלא ייתפסו בקלקלתם. כי השוטרים היו מסתפקים בבדיקת מספר המכונית ובסוג הייצור שלה. מומחי־רכב היו אולי מגלים כי שנת הייצור של המכונית לא התאימה לשנת הייצור המצויינת ברשיון. אך השוטרים שלא התמצאו במיוחד בעניינים אלה היו מעיפים מבט שיגרתי ב־מספרים, ומאותתים לצעירים להמשיך ב־דרכם.

נוער

אהבה בצילום

מלכה, נערה נחמדה בת 14, היתה מופתעת מן הסיפורים ששמעה ברובע מגוריה ב־יפו. הנערים בשכונה סיפרו, לא פחות ולא יותר, מאשר שהיא, מלכה, הינה חברתו הקבועה של נוריאל, נער בן 14 אף הוא, הגר בסביבה. "ראינו צילום שלך יחד אתו," סיפרו לה.

ואמנם, היה בכיסו של נוריאל השחרחר והמפותח צילום בו הוא נראה חובק את מותנה של מלכה. "אני מטייל אתה מזמן," התרברב בפני חבריו. "אנחנו חברים הכי טובים, והיא אוהבת אותי נורא."

מלכה, אשר מימיה לא החליפה מלה עם הנער, רצתה לדעת מניין הגיע אליו צילומה. היא פנתה לצלם שצילם אותה, שאלה אם הוא אשר נתן תמונה לנוריאל. הצלם הכחיש בכל תוקף, סיפר על מקרה מוזר שאירע לפני כמה שבועות, כאשר נפרץ חלון־הראוה של צלמנייתו בלילה, ונגנבו מ־תוכו תמונות שונות. אחת מהן היתה תמונתה של מלכה.

תמונות בלילה. הנערה והצלם פנו למשטרה, וזו הביאה את נוריאל למשפט. השבוע הסביר הנער לשופט הנוער בתל־אביב את פרשת היחסים בינו לבין מלכה: "אני אוהב אותה מזמן והיא גם כן."

האם ניתן לו הצילום על־ידי הנערה עצמה, כמקובל בין אהובים? הסתבר שלא. נוריאל, כך סיפר, טייל לילה אחד ברחוב, מצא בו ערימת תמונות. אחת מהן היתה של מלכה.

השופט לא האמין לו, ביחוד לאור העובדה כי לזכותו של הנער המתרברב־היו שלוש הרשעות קודמות על פריצה וגניבה. אך מחוסר הוכחה זיכה אותו.

התמונה נלקחה ממנו, וכדי שלא יוסיפו